

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΠΡΩΤΟ
ΤΗΣ ΕΠΙΣΗΜΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Αρ. 2045 της 6ης ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1985

ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

Ο περί Ξενοδοχείων και Τουριστικών Καταλυμάτων (Τροποποιητικός) Νόμος του 1985 εκδίδεται διά δημοσιεύσεως εις την επίσημον εφημερίδα της Κυπριακής Δημοκρατίας συμφώνως τω άρθρω 52 του Συντάγματος.

Αριθμός 28 του 1985

ΝΟΜΟΣ ΤΡΟΠΟΠΟΙΩΝ ΤΟΥΣ ΠΕΡΙ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΩΝ ΚΑΙ
ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΩΝ ΚΑΤΑΛΥΜΑΤΩΝ ΝΟΜΟΥΣ ΤΟΥ 1969 ΕΩΣ
1974.

Η Βουλή των Αντιπροσώπων ψηφίζει ως ακολούθως :

1. Ο παρών Νόμος θα αναφέρεται ως ο περί Ξενοδοχείων και Τουριστικών Καταλυμάτων (Τροποποιητικός) Νόμος του 1985 και θα αναγινώσκηται ομού μετά των περί Ξενοδοχείων και Τουριστικών Καταλυμάτων Νόμων του 1969 έως 1974 (εν τοις εφεξής αναφερομένων ως «ο βασικός νόμος») και ο βασικός νόμος και ο παρών Νόμος θα αναφέρονται ομού ως οι περί Ξενοδοχείων και Τουριστικών Καταλυμάτων Νόμοι του 1969 έως 1985.

Συνοπτικός
τίτλος.

40 του 1969
52 του 1970
17 του 1973
34 του 1974.

2. Το εδάφιον (2) του άρθρου 3 του βασικού νόμου τροποποιείται διά της εν αυτώ ενθέσεως, ευθύς μετά τας λέξεις «κύριον κτίριον» (τρίτη γραμμή) των λέξεων «ή εκ περισσοτέρων κτιρίων συγκροτούντων ενιαίον σύνολον εντός ενιαίου χώρου».

Τροποίσεις
του άρθρου 3
του βασικού
νόμου.

3. Το άρθρον 4 του βασικού Νόμου τροποποιείται διά της προσθήκης, ευθύς μετά το εδάφιον (2), του ακολούθου νέου εδαφίου:

Τροποίσεις
του άρθρου 4
του βασικού
νόμου.

«(3) Το Διοικητικόν Συμβούλιον δύναται να προβαίνει εις την παραχώρησιν διακριτικού σήματος εις ξενοδοχείον του οποίου η προσφορά υπηρεσιών και το επίπεδον εξυπηρητήσεως και λειτουργίας είναι κατά την κρίσιν του ανώτερα των αναμενόμενων και καθοριζομένων διά την διά της εγκρίσεως των σχεδίων εγκριθείσαν τάξιν :

Νοείται ότι διά την παραχώρησιν του διακριτικού σήματος θα λαμβάνωνται υπ' όψιν κυρίως το επίπεδον εξυπηρητήσεως πελατών (αριθμός, επίπεδον καταρτίσεως και εμφανίσεως προσωπικού), ο βαθμός πολυτελείας και το είδος της επι-

πλώσεως και του εξοπλισμού του ξενοδοχείου, η ύπαρξις μέσων και διευκολύνσεων διά ψυχαγωγίαν και αναψυχήν, η συντήρησις και η όλη εμφάνισις του κτιρίου και των χώρων της επιχειρήσεως, η ποικιλία των προσφερομένων υπηρεσιών και ανέσεων και η ποικιλία ποιότητος και παρουσιάσεως των προσφερομένων εδεσμάτων :

Νοείται περαιτέρω ότι διά την παραχώρησιν του διακριτικού σήματος θα ακολουθήται η διαδικασία που περιγράφεται εις το άρθρον 7 του παρόντος Νόμου.».

Τροποίησις
του άρθρου 5
του βασικού
νόμου.

4. Το εδάφιον (2) του άρθρου 5 του βασικού νόμου διαγράφεται και αντικαθίσταται διά του ακολούθου νέου εδαφίου:

«(2) (i) Προ της υποβολής μελετών και σχεδίων νέων ξενοδοχείων ο αιτητής δέον να υποβάλη αίτησιν εις τον Οργανισμόν δι' εξασφάλισιν πιστοποιητικού καταλληλότητος του προς αξιοποίησιν γηπέδου, το οποίον πρέπει να ικανοποιή τους όρους και προϋποθέσεις τους αναφερομένους εις τους Κανονισμούς.

(ii) Κατά την έκδοσιν του πιστοποιητικού καταλληλότητος ο Οργανισμός δύναται να επιβάλη οιοσδήποτε όρους προς τον σκοπόν εξασφαλίσεως ισορρόπου αναπτύξεως εντός των πλαισίων των Κανονισμών και της εκάστοτε καθοριζομένης Κυβερνητικής τουριστικής πολιτικής.

(iii) Ανεξαρτήτως των διατάξεων οιοσδήποτε ετέρου Νόμου, αι μελέται και τα σχέδια των ξενοδοχείων, προ της υποβολής των εις την αρμοδίαν αρχήν διά την λήψιν της οικοδομικής αδείας υποβάλλονται ομού μετά του καθοριζομένου δικαιώματος προς θεώρησιν εις τον Οργανισμόν όστις εξετάζει αν ταύτα είναι κατηρητισμένα συμφώνως προς τας απαιτήσεις των Κανονισμών.

(iv) Ο Οργανισμός προ της θεωρήσεως των σχεδίων δύναται να επιβάλη τας κατά την κρίσιν του ενδεικνυόμενας τροποποιήσεις της μελέτης και των σχεδίων λόγω των ειδικών συνθηκών, της θέσεως και των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών του γηπέδου εν συνδυασμώ προς την τάξιν δι' ην προορίζεται έκαστον ξενοδοχείον:

Νοείται ότι ο Οργανισμός δύναται να απορρίψη σχέδια τα οποία κατά την κρίσιν του δεν εντάσσονται εις το τοπίον και δεν εναρμονίζονται προς το περιβάλλον και τον χαρακτήρα της περιοχής.».

Τροποίησις
του βασικού
νόμου διά της
ενθέσεως νέου
άρθρου 5Α.

5. Ο βασικός νόμος τροποποιείται διά της εν αυτώ ενθέσεως, ενθός μετά το άρθρον 5 αυτού, του ακολούθου νέου άρθρου:

«Εξουσία
Υπουργικού
Συμβουλίου
προς καθορι-
σμόν περιοχών
ξενοδοχειακής
αναπτύξεως.

5Α. Το Υπουργικόν Συμβούλιον κέκτηται εξουσίαν να καθορίζη περιοχάς εντός των οποίων ρυθμίζεται το είδος, η κατηγορία, η τάξις και η συνολική δυναμικότης της ξενοδοχειακής αναπτύξεως λαμβανομένων υπ' όψιν απασών των εντός της περιοχής επικρατουσών

συνθηκών, ως και των τυχόν πολεοδομικών αρχών αι οποίαι διέπουν την ρύθμισιν και τον έλεγχον της αναπτύξεως εις την περιοχίν, της προαγωγής της ξενοδοχειακής αναπτύξεως και της εξυπηρετήσεως των τουριστικών αναγκών της περιοχής προς το γενικόν συμφέρον της Δημοκρατίας.»

6. Το άρθρον 7 του βασικού νόμου τροποποιείται διά της εν αυτώ ενθέσεως, ευθύς μετά το εδάφιον (5), του ακολούθου νέου εδαφίου και της αναριθμήσεως του εδαφίου (6) ως εδαφίου (7):

Τροποίσεις του άρθρου 7 του βασικού νόμου.

«(6) Εν περιπτώσει ανακατατάξεως οιοδήποτε ξενοδοχείου τούτο θα εφαρμόζη τας διά την νέαν τάξιν ισχυούσας τιμάς.»

7. Το εδάφιον (2) του άρθρου 9 του βασικού νόμου τροποποιείται διά της εν αυτώ προσθήκης της ακολούθου επιφυλάξεως, της εις το τέλος αυτού τελείας αντικαθισταμένης διά δύο στιγμών:

Τροποίσεις του άρθρου 9 του βασικού νόμου.

«Νοείται ότι τα επί του ονόματος ξενοδοχείου άνευ αστέρος ή ξενώνος δικαιώματα απόλλυνται άμα τη διακοπή της λειτουργίας του τοιούτου ξενοδοχείου ή ξενώνος.»

8. Ο βασικός νόμος τροποποιείται διά της ενθέσεως, ευθύς μετά το άρθρον 10 αυτού, των ακολούθων νέων άρθρων :

Τροποίσεις του βασικού νόμου διά της ενθέσεως νέων άρθρων 10Α και 10Β.

«Καταβολή ποσοστού.

10Α.—(1) Τηρουμένων των διατάξεων του εδαφίου (3) το οριζόμενον διά του εδαφίου (7) του άρθρου 10 ποσοστόν επιβαρύνει τον πελάτην και εισπράττεται ή χρεώνεται υπό του επιχειρηματίου και καταβάλλεται μηνιαίως τη ευθύνη τούτου, εις τον Οργανισμόν ουχί αργότερον της 25ης ημέρας του μηνός όστις έπεται του μηνός εισπράξεως ή χρεώσεως.

(2) Τηρουμένων των διατάξεων του εδαφίου (3) εις περίπτωσιν καθ' ην ο επιχειρηματίας παραλείπει να χρεώνη ή εισπράττη το οριζόμενον ποσοστόν παρά του πελάτου, ούτος υποχρεούται όπως καταβάλλη, εξ ιδίων προς τον Οργανισμόν το εν λόγω ποσοστόν.

(3) Παρά τας διατάξεις των εδαφίων (1) και (2)—

(α) εις περίπτωσιν διαλύσεως ή πτωχεύσεως ταξειδιωτικού οργανισμού, καθ' ην ο επιχειρηματίας αποδείξει ότι δεν εισέπραξε το λαβείν του, ούτος απαλλάττεται της υποχρεώσεως καταβολής εις τον Οργανισμόν του ποσοστού το οποίον εχρεώθη διά τους πελάτας του τοιούτου Οργανισμού.

(β) εις περίπτωσιν καθ' ην ο επιχειρηματίας ήθελεν εισπράξει οιοδήποτε ποσόν έναντι των εις αυτόν οφειλομένων ποσών διά τους ως άνω πελάτας, ούτος οφείλει όπως καταβάλλη εις τον Οργανισμόν το αναλογούν ποσοστόν «PRO RATA».

(4) Ο πελάτης υποχρεούται όπως καταβάλλη εις τον επιχειρηματίαν το ως άνω οριζόμενον ποσοστόν. Οιοσδήποτε πελάτης αρνούμενος την καταβολήν τούτου είναι ένοχος αδικήματος και υπόκειται εις χρηματικήν ποινήν μη υπερβαίνουσαν τας εκατόν λίρας ή εις φυλάκισιν μη υπερβαίνουσαν τους τρεις μήνας ή εις αμφοτέρας τας ποινάς ταύτας.

(5) Έκαστος επιχειρηματίας δέον όπως τηρή στοιχία δεικνύοντα τας υπό της επιχειρήσεως γενομένας εισπράξεις ή χρεώσεις και υποχρεούται όπως παρουσιάξη ταύτα προς έλεγχον εις οιονδήποτε εντεταλμένον προς τούτο όργανον του Οργανισμού.

(6) Έκαστος επιχειρηματίας υποχρεούται όπως ουχί αργότερον της 25ης ημέρας εκάστου μηνός αποστέλλη προς τον Οργανισμόν ομού μετά του ποσοστού του αναφερομένου εις το εδάφιον (7) του άρθρου 10 περιληπτικήν κατάστασιν διά τον αμέσως προηγούμενον μήνα, βάσει εγκυκλίων οδηγίων του Οργανισμού.

(7) Πας επιχειρηματίας όστις παραβαίνει ή παραλείπει να συμμορφωθή προς τας διατάξεις του παρόντος άρθρου είναι ένοχος αδικήματος και υπόκειται εν περιπτώσει καταδίκης εις χρηματικήν ποινήν μη υπερβαίνουσαν τας τριακοσίας λίρας ή εις φυλάκισιν μη υπερβαίνουσαν τους έξ μήνας ή εις αμφοτέρας τας ποινάς ταύτας.

(8) Εν περιπτώσει καταδίκης οιοδήποτε επιχειρηματίου επί τω ότι παρέλειψεν ή ημέλησε να χρεώνη ή καταβάλλη προς τον Οργανισμόν το ως άνω οριζόμενον ποσοστόν, το Δικαστήριον δύναται, επιπροσθέτως προς οιαδήποτε ποινήν προβλεπομένην υπό του παρόντος άρθρου, να διατάξη την καταβολήν υπό του καταδικασθέντος επιχειρηματίου του οφειλομένου ποσοστού, ως επίσης και την καταβολήν των εξόδων της δίκης.

(9) Ανεξαρτήτως των διατάξεων του παρόντος άρθρου, ο Οργανισμός δύναται, διά πολιτικής αγωγής, να διεκδική παρά του επιχειρηματίου οιονδήποτε ποσόν οφειλόμενον προς τον Οργανισμόν.

(10) Πας επιχειρηματίας όστις παραλείπει να καταβάλλη προς τον Οργανισμόν το οριζόμενον ποσοστόν εντός της εις το εδάφιον (1) οριζόμενης προθεσμίας υποχρεούται εις την καταβολήν προσθέτου επιβαρύνσεως ίσης προς δέκα τοις εκατόν επί του οφειλομένου προς τον Οργανισμόν ποσοστού και τόκον προς 9% ετησίως υπολογιζόμενου από της εις το εδάφιον (1) οριζόμενης προθεσμίας.

Αριθμός και είδος εδεσμάτων προσφερομένων προς εκλογήν.

10B. Ο αριθμός των παρ' εκάστου ξενοδοχείου προσφερομένων προς εκλογήν εδεσμάτων των κυρίων γευμάτων, ως και το είδος αυτών, δύναται να ορίζεται υπό του Οργανισμού δι' εγκυκλίων οδηγιών αυτού, αναλόγως της τάξεως εκάστου ξενοδοχείου, κατόπιν συνεννοήσεως μετά των επαγγελματικών συνδέσμων.»

9. Το εδάφιο (3) του άρθρου 11 του βασικού νόμου τροποποιείται διά της αντικαταστάσεως των παραγράφων (α) και (β) αυτού διά των ακολούθων νέων παραγράφων:

Τροποίσεις του άρθρου 11 του βασικού νόμου.

«(α) προκειμένου περί των εν τω εδαφίω (1) του άρθρου 3 αναγραφόμενων υπό στοιχεία (α), (β) και (γ) ξενοδοχειακών μονάδων της τάξεως των πέντε και τεσσάρων αστέρων, να κέκτηται δίπλωμα ή πτυχίον διετούς τουλάχιστον μεταγυμνασιακού κύκλου σπουδών γενικής ξενοδοχειακής μορφώσεως εις ανεγνωρισμένην Ανωτέραν Ξενοδοχειακήν Σχολήν ή Κολλέγιον, ή άλλο ισοδύναμον προσόν και πενταετή τουλάχιστον προϋπηρεσίαν εις υπεύθυνον θέσιν ξενοδοχείου επιπέδου τριών τουλάχιστον αστέρων·

(β) προκειμένου περί των αυτών ως άνω ξενοδοχείων της τάξεως των τριών και δύο αστέρων, να κέκτηται δίπλωμα ή πτυχίον διετούς κύκλου σπουδών γενικής ξενοδοχειακής μορφώσεως Ξενοδοχειακής ή Τουριστικής Σχολής της ημεδαπής ή αλλοδαπής ή άλλο ισοδύναμον προσόν και τριετή τουλάχιστον προϋπηρεσίαν εις υπεύθυνον θέσιν ξενοδοχείου:

Νοείται ότι αι παράγραφοι (α) και (β) δεν τυγχάνουν εφαρμογής επί διευθυντών ξενοδοχείων ή διευθυνόντων κυρίων επιχειρήσεως, οι οποίοι κατά την ημερομηνίαν ενάρξεως του παρόντος Νόμου, συγκεντρούσι τα εις τας υπό του παρόντος άρθρου καταργουμένας παραγράφους (α) και (β) αναφερόμενα προσόντα.»

10. Το άρθρον 14 του βασικού νόμου διαγράφεται και αντικαθίσταται διά του ακολούθου νέου άρθρου:

Τροποίσεις του άρθρου 14 του βασικού νόμου.

«Ευθύνη ξενοδοχείων και προστασία αυτών.

14.—(1) (α) Ο κύριος της επιχειρήσεως ευθύνεται δι' οιαδήποτε ζημίαν, καταστροφήν ή απώλειαν περιουσίας εισκομισθείσης εις το ξενοδοχείον υφ' οιουδήποτε πελάτου όστις διαμένει εις το ξενοδοχείον και εις τον οποίον διετέθη υπνοδωμάτιον.

Διά τους σκοπούς του παρόντος άρθρου 'περιουσία' σημαίνει την ευρισκομένην εις το ξενοδοχείον περιουσίαν του πελάτου κατά την περίοδον διαμονής του εις αυτό.

(β) Η ευθύνη περιορίζεται εις το ισάζιον των 3000 χρυσών φράγκων:

Νοείται ότι το χρυσόν φράγκον ανάγεται εις μονάδα αποτελουμένην εξ εξήκοντα πέντε και ήμισυ χιλιογράμμων χρυσού καθαρότητος εννεακοσίων χιλιοστών.

(2) (α) Η ευθύνη του κυρίου της επιχειρήσεως είναι απεριόριστος εις περίπτωσιν καθ' ην ούτος:

- (i) ανέλαβε την φύλαξιν της περιουσίας·
- (ii) ηρνήθη να παραλάβη περιουσίαν την οποίαν είναι υπόχρεως να παραλάβη δι' ασφαλή φύλαξιν·

Νοείται ότι ο κύριος της επιχειρήσεως ή ο Διευθυντής είναι υπόχρεως να παραλάβη χρεώγραφα, χρήματα και πολύτιμα αντικείμενα· δύναται όμως να αρνηθή να παραλάβη οιαδήποτε περιουσίαν η οποία είναι επικίνδυνος ή, λαμβανομένου υπ' όψιν του μεγέθους ή του επιπέδου του ξενοδοχείου, είναι υπερβολικής αξίας ή οχληρά.

(β) Ο κύριος της επιχειρήσεως ή ο Διευθυντής δικαιούται να απαιτήση όπως το αντικείμενον ευρίσκειται εις κλειδωμένον ή ενσφραγισμένον κιβώτιον.

(3) Ο κύριος της επιχειρήσεως δεν φέρει ευθύνην επ' όσον η ζημία, καταστροφή ή απώλεια οφείλεται:

- (α) εις αυτόν τούτον τον πελάτην ή εις επισκέπτην, συνοδόν ή υπάλληλον αυτού·
- (β) εις ανωτέραν βίαν ή εις εχθροπραξίας·
- (γ) εις την φύσιν του αντικειμένου.

(4) Ανεξαρτήτως των διατάξεων της παραγράφου (β) του εδαφίου (1) η ευθύνη του κυρίου της επιχειρήσεως είναι απεριόριστος οσάκις η ζημία, καταστροφή ή απώλεια προήλθεν από εσκεμμένην πράξιν ή παράλειψιν ή αμέλειαν του ιδίου ή οιοδήποτε προσώπου διά τας πράξεις του οποίου είναι υπεύθυνος.

(5) Εξαιρέσει των περιπτώσεων εις τας οποίας εφαρμόζονται αι διατάξεις του εδαφίου (4), η αξίωσις του πελάτου προς αποζημίωσιν αποσβέννυται, εάν ούτος λαβών γνώσιν της ζημίας, καταστροφής ή απωλείας βραδύνη αδικαιολογήτως να αναγγείλη ταύτην εις τον κύριον της επιχειρήσεως ή τον Διευθυντήν.

(6) Πάσα μονομερής γνωστοποίησις αποκλείουσα ή περιορίζουσα την ευθύνην του κυρίου της επιχειρήσεως και η οποία δίδεται ή γίνεται προ της ζημίας, καταστροφής ή απωλείας είναι άκυρος.

(7) Αι διατάξεις του παρόντος άρθρου δεν εφαρμόζονται εις οχήματα, οιαδήποτε περιουσίαν ευρισκομένην εντός αυτών ή ζωντανά ζώα.

(8) Ο κύριος της επιχειρήσεως ή ο Διευθυντής έχει δικαίωμα παρακρατήσεως της εισκομισθείσης υπό του πελάτου περιουσίας, πλην επί των ειδών άτινα φέρει επ' αυτού ούτος και τα συνοδεύοντα αυτόν πρόσωπα,

διά τας νομίμους απαιτήσεις αυτού εκ της διαμονής του πελάτου και των συνοδευόντων αυτόν προσώπων εν τω ξενοδοχείω και εκ των συναφών παροχών. Δικαιούται δε να παρακρατήσει ταύτα ειδοποιών περί τούτου εντός είκοσι και τεσσάρων ωρών την οικείαν αστυνομικήν αρχήν. Εν τη ειδοποιήσει περιγράφονται συνοπτικώς τα παρακρατηθέντα.

(9) Αδικαιολόγητος παρακράτησις των εισκομισθέντων συνιστά ευθύνην του Διευθυντού.

(10) Ο Διευθυντής υποχρεούται όπως αναρτά εις περίοπτον μέρος εν τω χώρω της υποδοχής του ξενοδοχείου και εις έκαστον δωμάτιον, περίληψιν των ευθυνών του ξενοδοχείου δυνάμει του παρόντος άρθρου.».

11. Ο βασικός νόμος τροποποιείται διά της εν αυτώ ενθέσεως ευθύς μετά το άρθρον 15, του ακολούθου νέου άρθρου:

«Διαφημιστικά
έντυπα.

15Α.—(1) Ο κύριος ξενοδοχειακής επιχειρήσεως υποχρεούται όπως, εφ' όσον τούτο ζητείται υπό του Οργανισμού, υποβάλλη εις τον Οργανισμόν προς έγκρισιν τα σχέδια παντός μέλλοντος να κυκλοφορήση παρ' αυτού αναφορικώς προς την επιχείρησιν του διαφημιστικού εντύπου.

(2) Η καθ' οιονδήποτε τρόπον ηθελημένη δημοσίευσις υπό του κυρίου ξενοδοχειακής επιχειρήσεως οιωνδήποτε παραπλανητικών ή ψευδών πληροφοριών ή στοιχείων αναφορικώς προς την επιχείρησιν του απαγορεύεται.».

Τροποποίησις
του βασικού
νόμου διά της
ενθέσεως νέου
άρθρου 15Α.

12. Το άρθρον 17 του βασικού νόμου τροποποιείται διά της προσθήκης ευθύς μετά την παράγραφον (δ) των ακολούθων νέων παραγράφων, της εις το τέλος της παραγράφου (δ) τελείας αντικαθισταμένης δι' άνω τελείας:

«(ε) τα τουριστικά χωρία·

(στ) τα τουριστικά διαμερίσματα·

(ζ) οι παραδοσιακοί οικισμοί ή αι παραδοσιακαί οικίαι.».

13. Το άρθρον 18 του βασικού νόμου τροποποιείται ως ακολούθως:

(α) διά της εν εδαφίω (3) αυτού ενθέσεως, ευθύς μετά τας λέξεις «ενιαίον κτίριον», (δευτέρα γραμμή), των λέξεων «ή κτίρια συγκροτούντα ενιαίον σύνολον εντός ενιαίου χώρου,»·

(β) διά της καταργήσεως του εδαφίου (4) αυτού και της αντικαταστάσεώς του διά του ακολούθου νέου εδαφίου:

«(4) Ως τουριστικά έπαύλεις λογίζονται όλες αυτοτελών κατοικιών αποτελουσών ενιαίον σύνολον εντός ενιαίου χώρου. Αύται ανεγείρονται εκτός πυκνοκατωκημένης περιοχής ή εις τας παρυφάς τιαύτης, εις παραθαλασσίους περιοχάς ή άλλους τόπους θερινής διαμονής, διατίθενται κατ' επάγγελμα και

Τροποποίησις
του άρθρου 17
του βασικού
νόμου.

Τροποποίησις
του άρθρου 18
του βασικού
νόμου.

έναντι καθοριζομένου ενοικίου προς προσωρινή διαμονή, παρέχουν δε εις την πελατεΐαν αυτών υπηρεσίας περιορισμένης εκτάσεως.»

(γ) διά της καταργήσεως του εδαφίου (5) αυτού και της αντικαταστάσεώς του διά του ακολούθου νέου εδαφίου:

«(5) Ως τουριστικόν χωρίον χαρακτηρίζεται εγκατάστασις κειμένη εκτός κατοικημένης περιοχής αποτελουμένη εξ αθροίσματος ισογείων ή διωρόφων οικίσκων, μονίμου κατασκευής, αποτελούντων ενιαίον σύνολον εντός ενιαίου χώρου, διαθέσιμων τους απαραίτητους κοινοχρήστους και βοηθητικούς χώρους, καταστήματα εφοδιασμού των πελατών διά τροφίμων και άλλων ειδών καθημερινής χρήσεως και αναλώσεως, ελεύθερους χώρους και αυλὰς ως και χώρους αθλοπαιδιών διατίθενται δε κατ' επάγγελμα και έναντι καθοριζομένου ενοικίου προς προσωρινή διαμονή και παρέχει εις την πελατεΐαν αυτού υπηρεσίας περιορισμένης εκτάσεως.» και

(δ) διά της προσθήκης των ακολούθων νέων εδαφίων:

«(6) Ως τουριστικά διαμερίσματα λογίζονται συγκρότημα αποτελούμενον εκ πέντε τουλάχιστον διαμερισμάτων εις κτίριον πολλαπλής ιδιοκτησίας, ανεξαρτήτως της δυναμικότητος του εν λόγω κτιρίου, τα οποία διατίθενται κατ' επάγγελμα και έναντι ενοικίου προς προσωρινή διαμονή και τα οποία πληρούν τοιούτους όρους και προϋποθέσεις ως ήθελε καθορισθή διά Κανονισμών:

Νοείται ότι ως τουριστικά διαμερίσματα δύνανται να καταταγώσι μόνον μη αδειούχα καταλύματα εγγραφέντα δυνάμει του περί Εγγραφής μη Αδειούχων Καταλυμάτων Νόμου.

47 του 1982.

(7) Ως παραδοσιακοί οικισμοί ή παραδοσιακαί οικίαι χαρακτηρίζονται καταλύματα εντός διατηρητέων οικοδομών αι οποίαι κηρύττονται ως τοιαύται δυνάμει της περί Πολεοδομίας και Χωροταξίας νομοθεσίας ή του περί Αρχαιοτήτων Νόμου ή χαρακτηρίζονται ως τοιαύται υπό του Διοικητικού Συμβουλίου κατόπιν αιτήσεως των ιδιοκτητών.»

Τροποίσεις
του άρθρου 19
του βασικού
νόμου.

14. Το άρθρον 19 του βασικού νόμου τροποποιείται ως ακολούθως:

(α) διά της ενθέσεως εις το εδάφιον (1) αυτού ευθύς μετά την λέξιν «καταλύματα» (πρώτη γραμμή) των λέξεων «εξαιρουμένων των τουριστικών διαμερισμάτων»·

(β) διά της αντικαταστάσεως της παραγράφου (β) του εδαφίου (1) διά της ακολούθου νέας παραγράφου:

«(β) τὰ οργανωμένα διαμερίσματα και τα συγκροτήματα τουριστικών επαύλεων, εις τοιαύτα πολυτελείας, πρώτης, δευτέρας και τρίτης τάξεως·

Νοείται ότι εις την τρίτην τάξιν δύνανται να καταταγώσι μόνον μη αδειούχα καταλύματα εγγραφέντα δυνάμει του περί Εγγραφής Μη Αδειούχων Καταλυμάτων Νόμου και αδειούχα οργανωμένα διαμερίσματα διά σκοπούς ανακατατάξεως»·

47 του 1982

(γ) διά της προσθήκης ευθύς μετά την παράγραφον (β) του εδαφίου (1) της ακολούθου νέας παραγράφου:

«(γ) τα τουριστικά χωρία εις τοιαύτα πρώτης και δευτέρας τάξεως.».

15. Το άρθρον 20 του βασικού νόμου τροποποιείται ως ακολούθως:

Τροποίσεις
του άρθρου 20
του βασικού
νόμου.

(α) Διά της αντικατάστασεως της παραγράφου (α) του εδαφίου (1) διά της ακολούθου νέας παραγράφου:

«(α) (i) προκειμένου περί καταλυμάτων πολιτελείας και πρώτης τάξεως, να κέκτηται πτυχίον Ξενοδοχειακής ή Τουριστικής Σχολής της ημεδαπής ή αλλοδαπής διетуός γενικού κύκλου σπουδών και τριετή τουλάχιστον προϋπηρεσίαν εις υπεύθυνον θέσιν ξενοδοχείου ή τουριστικού καταλύματος και να γνωρίζη καλώς μίαν τουλάχιστον ξένην γλώσσαν·

(ii) προκειμένου περί καταλυμάτων δευτέρας τάξεως να κέκτηται απολυτήριον εξαταξίου σχολής μέσης εκπαιδεύσεως, να γνωρίζη καλώς μίαν τουλάχιστον ξένην γλώσσαν και να έχη διετή τουλάχιστον προϋπηρεσίαν εις υπεύθυνον θέσιν εις τα ξενοδοχειακά επαγγέλματα:

Νοείται ότι αι υποπαράγραφοι (i) και (ii) δεν τυγχάνουσιν εφαρμογής επί διευθυνόντων τουριστικών κατάλυμα οι οποίοι, κατά την ημερομηνίαν ενάρξεως της ισχύος του παρόντος Νόμου, συγκεντρούσι τα εις την υπό του παρόντος άρθρου καταργουμένην παράγραφον (α) αναφερόμενα προσόντα· και

(β) διά της αντικατάστασεως του εδαφίου (2) αυτού διά του ακολούθου νέου εδαφίου:

«(2) Αι διατάξεις των εδαφίων (1), (2) και (6) του άρθρου 11 εφαρμόζονται, τηρουμένων των αναλογιών, και επί των τουριστικών καταλυμάτων.».

16. Το άρθρον 21 του βασικού νόμου τροποποιείται διά της εν αυτώ ενθέσεως, ευθύς μετά τας λέξεις «Αι διατάξεις» (πρώτη γραμμή), των λέξεων «του εδαφίου (3) του άρθρου 4 και».

Τροποίσεις
του άρθρου 21
του βασικού
νόμου.

17. Το άρθρον 22 του βασικού νόμου τροποποιείται διά της διαγραφής εκ του εδαφίου (2) αυτού των λέξεων «τριών» και «εκατόν» (δευτέρα γραμμή) και της αντικατάστασεώς των διά των λέξεων «εξ» και «τριακοσίων», αντιστοίχως.

Τροποίσεις
του άρθρου 22
του βασικού
νόμου.

18. Το άρθρον 23Α του βασικού νόμου τροποποιείται ως ακολούθως:

Τροποίσεις
του άρθρου 23Α
του βασικού
νόμου.

(α) διά της εκ της παραγράφου (α) του εδαφίου (1) αυτού διαγραφής της λέξεως «ή» (ενάτη γραμμή), και της ενθέσεως, ευθύς μετά την λέξιν «ξενών» (ενάτη γραμμή), των ακολούθων λέξεων «ή έτερον όρον έχοντα έννοιαν ξενοδοχείου ή τουριστικού καταλύματος»·

(β) διά της διαγραφής εκ του εδαφίου (1) αυτού της λέξεως «εκατόν» (πέμπτη γραμμή από του τέλους) και της αντικατάστασεώς της διά της λέξεως «τριακοσίας», της διαγραφής του

κόμματος μετά την λέξιν «λίρας» (πέμπτη γραμμή από του τέλους) και της ενθέσεως της φράσεως «ή εις φυλάκισιν μη υπερβαίνουσιν τους έξ μήνας ή εις αμφοτέρας τας ποινάς ταύτας.»

(γ) διά της διαγραφής εκ του εδαφίου (4) αυτού της λέξεως «διακοσίας» (πέμπτη γραμμή) και της αντικαταστάσεώς της διά της λέξεως «επτακοσίας πενήκοντα»

(δ) διά της ενθέσεως, ευθύς μετά το εδάφιον (4) αυτού, των ακολούθων νέων εδαφίων και της αναριθμήσεως του εδαφίου (5) αυτού ως εδαφίου (8):

«(5) Πας όστις χρησιμοποιεί καθ' οιονδήποτε τρόπον τον όρον 'ξενοδοχείον' διά τον χαρακτηρισμόν ή περιγραφήν επιχειρήσεως οικοτροφείου είναι ένοχος αδικήματος και υπόκειται εις χρηματικήν ποινήν μη υπερβαίνουσιν τας τριακοσίας λίρας ή εις φυλάκισιν μη υπερβαίνουσιν τους έξ μήνας ή εις αμφοτέρας τας ποινάς ταύτας, εάν δε η παράβασις συνεχισθή μετά την καταδίκην του ούτος είναι ένοχος περαιτέρω αδικήματος και υπόκειται εις πρόστιμον μη υπερβαίνον τας δέκα λίρας δι' εκάστην ημέραν καθ' ην συνεχίζεται η παράβασις.

(6) Επιπροσθέτως προς οιαδήποτε άλλην ποινήν προβλεπομένην υπό του Νόμου και των Κανονισμών, το Δικαστήριον κέκτηται εξουσίαν να διατάξη παν πρόσωπον το οποίον ευρέθη ένοχον αδικήματος να συμμορφωθή προς τας σχετικές διατάξεις του Νόμου ή των Κανονισμών εν σχέσει προς τας οποίας διεπράχθη το αδίκημα.

(7) Το Δικαστήριον ενώπιον του οποίου εκδικάζεται κατηγορία προσαφθείσα εναντίον προσώπου τινός δι' αδίκημα διαπραχθέν κατά παράβασιν του εδαφίου (1) δύναται κατόπιν EX PARTE αιτήσεως να διατάξη αναστολήν πάσης εργασίας αναφορικώς προς την ανέγερσιν, κατασκευήν, διατήρησιν ή λειτουργίαν ξενοδοχείου ή τουριστικού καταλύματος μέχρι της τελικής εκδικάσεως της υποθέσεως αναφορικώς προς την προσήφθη η κατηγορία :

Νοείται ότι η έκδοσις τοιούτου διατάγματος υπόκειται εις τας διατάξεις του περί Πολιτικής Δικονομίας Νόμου, των περί Δικαστηρίων Νόμων του 1960 έως 1985 και των περί Πολιτικής Δικονομίας Διαδικαστικών Κανονισμών».

Κεφ. 6
11 του 1965.
14 του 1960
50 του 1962
11 του 1963
8 του 1969
49 του 1970
58 του 1972
1 του 1980
35 του 1982
29 του 1983
91 του 1983
16 του 1984
51 του 1984
83 του 1984
93 του 1984
18 του 1985.

(ε) διά της διαγραφής εκ του εδαφίου (8) αυτού, ως τούτο νυν αναριθμείται, των λέξεων «εκατόν λίρας» (πέμπτη γραμμή) και της

αντικαταστάσεώς των διά της φράσεως «τριακοσίας λίρας ή εις φυλάκισιν μη υπερβαίνουσιν τους έξ μήνας ή εις αμφοτέρας τας ποινάς ταύτας».

19. Ο βασικός νόμος τροποποιείται διά της εν αυτώ ενθέσεως μετά το άρθρον 23Α αυτού, του ακολούθου νέου άρθρου:

«Στέγαις τουριστών εις καταλύματα ή διαμερίσματα απαγορεύεται.

23B. Πας όστις διαθέτει κατάλυμα ή διαμέρισμα διά σκοπούς στεγάσεως τουριστών ή προσφέρει εις αυτούς πρόσκαιρον διαμονήν, είναι ένοχος αδικήματος και, εν περιπτώσει καταδίκης, εφαρμόζονται, τηρουμένων των αναλογιών, αι διατάξεις του άρθρου 23Α:

Νοείται ότι, διά σκοπούς εφαρμογής του παρόντος άρθρου, τουρίστας θεωρείται οιοσδήποτε αλλοδαπός ο οποίος διαμένει εις Κύπρον διά περίοδον μέχρις ενός μηνός.».

20. Το άρθρον 25Α του βασικού νόμου τροποποιείται ως ακολούθως:

(α) διά της εν τω τέλει του εδαφίου (1) αυτού προσθήκης της ακολούθου επιφυλάξεως, της εις το τέλος αυτού τελείας αντικαθισταμένης διά δύο στιγμών:

«Νοείται ότι η χορηγουμένη δυνάμει του εδαφίου (1) άδεια καλύπτει αποκλειστικώς τον κατά την έναρξιν της ισχύος του παρόντος Νόμου κύριον της επιχειρήσεως και δεν μεταβιβάζεται ειμή μόνον εις τους τυχόν κληρονόμους αυτού.»

(β) διά της εν τω τέλει του εδαφίου (2) αυτού προσθήκης της ακολούθου επιφυλάξεως της εις το τέλος αυτού τελείας αντικαθισταμένης διά δύο στιγμών:

«Νοείται ότι η χορηγουμένη δυνάμει του εδαφίου (2) άδεια καλύπτει αποκλειστικώς τον κατά την έναρξιν της ισχύος του παρόντος Νόμου κύριον της επιχειρήσεως και δεν μεταβιβάζεται ει μη μόνον εις τους τυχόν κληρονόμους αυτού.» και

(γ) διά της διαγραφής εκ του εδαφίου (6) αυτού της λέξεως «εκατόν» (τετάρτη γραμμή) και της αντικαταστάσεώς της διά της λέξεως «τριακοσίας», της διαγραφής του κόμματος μετά την λέξιν «λίρας» (τετάρτη γραμμή) και της ενθέσεως της φράσεως «ή εις φυλάκισιν μη υπερβαίνουσιν τους έξ μήνας ή εις αμφοτέρας τας ποινάς ταύτας».

Τροποίησις του βασικού νόμου διά της ενθέσεως νέου άρθρου 23B.

Τροποίησις του άρθρου 25Α του βασικού νόμου.